Krimināllieta Nr. 11181155419
K12-0452-21

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Daugavpilī 2021. gada 12. janvārī

Daugavpils tiesa,
tiesnesis Ģ. Aizsils,
rakstveida procesā izskatīja krimināllietu **/pers. A/**, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 170. pantā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, un

konstatēja

/pers. A/ izvairījās no tiesas nolēmuma pildīšanas, ar kuru uzlikts pienākums apgādāt savus bērnus un dot tiem uzturu, šādos apstākļos:

Ar Daugavpils tiesas 2017. gada 17. maija spriedumu civillietā Nr. C12155217 no /pers. A/ par labu /pers. B/ tika piedzīti līdzekļi meitas /pers. C/ uzturēšanai 25% apmērā no minimālās mēneša darba algas ik mēnesi līdz bērna 7 gadu vecuma sasniegšanai, bet no 7 gadu vecuma - 30% apmērā no minimālās mēneša darba algas, piedziņu uzsākot no 2017. gada 20. februāra un turpinot līdz bērna 18 gadu vecuma sasniegšanai. Spriedums stājās spēkā 2017. gada 7. jūnijā.

2017. gada 22. jūnijā Uzturlīdzekļu garantiju fonda administrācija pieņēma lēmumu Nr. 1-8/60636-5306 no 2017. gada 26. maija izmaksāt iesniedzējai /pers. B/ parādnieka /pers. A/ vietā uzturlīdzekļus bērna /pers. C/ uzturam 95 *euro* apmērā; mainoties normatīvajos aktos noteiktajam no Uzturlīdzekļu garantiju fonda izmaksājamajam uzturlīdzekļu apmēram, uzturlīdzekļus izmaksāt atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajam apmēram; uzturlīdzekļu izmaksu veikt līdz brīdim, kad bērns sasniedz pilngadību, ja vien līdz pilngadības sasniegšanai nav zudis tiesiskais pamats uzturlīdzekļu izmaksai.

/pers. A/ laikā, kad no viņa ar Daugavpils tiesas 2017. gada 17. maija spriedumu civillietā Nr. C12155217 tika piedzīti uzturlīdzekļi nepilngadīgā bērna uzturam, un tieši:

1. no 2017. gada 7. jūnija līdz 2017. gada 31. decembrim, no 2018. gada 1. decembra līdz 2018. gada 13. decembrim, no 2020. gada 8. februāra līdz 2020. gada 17. februārim un no 2020. gada 8. augusta līdz 2020. gada 12. augustam, būdams darbspējīga persona, nereģistrējās Nodarbinātības valsts aģentūrā kā bezdarbnieks;
2. no 2018. gada 1. janvāra līdz 2018. gada 30. novembrim kā pašnodarbinātais saņēma ienākumus 1 587 *euro* apmērā;
3. no 2018. gada 14. decembra līdz 2020. gada 7. februārim kā SIA "/nosaukums A/" darbinieks saņēma darba algu kopā 6 618,35 *euro* apmērā;
4. no 2020. gada 18. februāra līdz 2020. gada 7. augustam kā SIA "/nosaukums C/" darbinieks saņēma darba algu kopā 2 640,97 *euro* apmērā;
5. no 2020. gada 13. augusta kā SIA "/pers. D/" darbinieks saņēma darba algu kopā ne mazāk kā 2 050,22 *euro* apmērā.

/pers. A/, neraugoties uz to, ka guva iepriekš norādītos ienākumus, un apzinoties, ka ar Daugavpils tiesas 2017. gada 17. maija spriedumu civillietā Nr. C12155217 viņam ir uzlikts pienākums maksāt uzturlīdzekļus nepilngadīgā bērna uzturam, tīši un ilgstoši - no 2017. gada 7. jūnija līdz 2020. gada 19. oktobrim -nemaksāja nepilngadīgajam bērnam uzturlīdzekļus nekādā veidā, lai gan viņam bija šāda iespēja. Tādējādi /pers.A/ izvairījās no tiesas nolēmuma pildīšanas, ar kuru uzlikts pienākums apgādāt savu bērnu /pers. C/ un dot tai uzturu.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 170. pantā.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2020. gada 6. novembra rīkojuma Nr. 655 "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu" 5.19.5. punktu, tiesa krimināllietas, kas tiesai nodotas izskatīšanai bez pierādījumu pārbaudes izskata rakstveida procesā, ja pret to neiebilst lietas dalībnieki.

Lietā redzams, ka apsūdzētais piekritis lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, kā arī norādījis, ka aizstāvis viņam nav nepieciešams.

Līdz krimināllietas iztiesāšanai noraidījums tiesas sastāvam nav pieteikts, kā arī apsūdzētais nav iesniedzis iebildumus pret lietas iztiesāšanu rakstveida procesā un viedokli par piemērojamo soda veidu un mēru un citiem ar spriedumu saistītiem jautājumiem.

Prokurore Ginta Viļuma iesniedza rakstveida viedokli par /pers. A/ piemērojamo soda veidu un mēru un citiem ar spriedumu saistītiem jautājumiem.

Prokurore norāda, ka **izvēloties soda veidu,** jāņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturs, radītais kaitējums un vainīgā personība. /pers. A/ ir izdarījis kriminālpārkāpumu, kas kaitē uzturamās personas labklājības interesēm. Apsūdzētais ir ieguvis pamatizglītību, neprecējies, ir viens bērns, strādā, iepriekš 3 reizes sodīts, pēdējo reizi - ar 2020. gada 23. oktobra Rīgas Autotransporta prokuratūras prokurora priekšrakstu par sodu pēc Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 140 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 gadiem, neizciestas 131 piespiedu darba stundas, sodāmība nav dzēsta.

Ievērojot iepriekšminētos apstākļus, prokurore uzskata, vieglāka soda veida - naudas soda - piemērošana konkrētajā gadījumā neļaus sasniegt Krimināllikuma 35. panta otrajā daļā noteikto soda mērķi. Konkrētajā gadījumā soda mērķi ir iespējams sasniegt, piemērojot /pers. A/ piespiedu darbu.

Nosakot soda mēru, prokurore lūdz ņemt vērā, ka saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu par /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli ir atzīstama savas vainas vaļsirdīga atzīšana un izdarītā nožēlošana. Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu /pers. A/ atbildību pastiprinošais apstāklis ir noziedzīgu nodarījumu recidīvs.

Ņemot vērā iepriekšminēto, prokurore lūdz tiesu:

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 170. pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar **piespiedu darbu uz 100 stundām.**

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, sodu noteikt pēc noziedzīgu nodarījumu kopības (spriedumu kopības), daļēji saskaitot sodu, kas /pers. A/ noteikts ar 2020. gada 23. oktobra Rīgas Autotransporta prokuratūras prokurora priekšrakstu par sodu, un **noteikt /pers. A/ galīgo sodu - piespiedu darbu uz 220 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz** 3 **gadiem.**

Soda izciešanā ieskaitīt:

saskaņā ar Krimināllikuma 52. pantu /pers. A/ aizturēšanā kriminālprocesā Nr. 11520073320 pavadīto laiku 2020. gada 4. oktobri, tas ir, 1 dienu, kas atbilst 8 piespiedu darba stundām, /pers. A/ izciesto 1 piespiedu darba stundu, transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu laikā no 2020. gada 3. novembra līdz sprieduma pasludināšanas dienai. Izpildāmo piespiedu darba stundu skaits - 211 stundas.

Tiesa, iepazinusies ar lietas materiāliem, prokurores viedokli, un pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499. pantu, nolēma lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, jo tiesai neradās šaubas par apsūdzētā vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā un nodarījums kvalificēts pareizi. Līdz ar to saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527. panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam /pers. A/, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tiesa, pamatojoties uz Krimināllikuma 47. panta otro daļu, par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli atzīst savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu tiesa par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli atzīst noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

/pers. A/ iepriekš sodīts trīs reizes, pēdējo reizi ar Rīgas Autotransporta prokuratūras prokurora 2020. gada 23. oktobra priekšrakstu par sodu ar piespiedu darbu uz 140 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 gadiem. Nolēmums stājās spēkā 2020. gada 3. novembrī. Ne pamatsods, ne papildsods nav izciests, sodāmība nav dzēsta (lietas 41.-44.lapa).

Apsūdzētais /pers. A/ saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta otro daļu izdarīja kriminālpārkāpumu. Krimināllikuma 170. panta sankcija paredz īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu vai naudas sodu.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda veidu saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otro daļu, tiesa ņem vērā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā personību. Apsūdzētā nodarījuma raksturs saistīts ar nevēlēšanos maksāt uzturlīdzekļus savam bērnam, lai gan tāda iespēja viņam bija, līdz ar to viņš izdarīja Krimināllikuma 170. pantā paredzēto kriminālpārkāpumu. Šo nodarījumu viņš izdarīja laikā, kad viņam vēl nebija dzēsta sodāmība pēc Daugavpils tiesas 2014. gada 21. jūlija sprieduma, ar ko viņš tika sodīts ar piespiedu darbu, kas ar Daugavpils tiesas 2015. gada 15. aprīļa lēmumu tika aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, ko viņš izcieta tikai 2017. gada 5. aprīlī. 2020. gada 23. oktobrī tika sodīts ar piespiedu darbu uz 140 stundām par automašīnas vadīšanu apreibinošo vielu ietekmē, ko nav izcietis tādēļ, ka sakarā ar ārkārtas situāciju piespiedu darba izpilde ir apturēta. Līdz ar to, ņemot vērā šos apstākļus, tiesa piekrīt prokurores viedoklim, ka naudas sods apsūdzētajam nav piemērojams, bet viņš sodāms ar piespiedu darbu, kas atbilst nodarījuma raksturam, apsūdzētā personībai un soda mērķim, tas ir, sodīt apsūdzēto par izdarīto.

Nosakot piespiedu darba ilgumu, tiesa ņem vērā apsūdzētajam konstatētos atbildību ietekmējošos apstākļus, viņa sadarbību ar procesa virzītāju, izvēloties lietu izskatīt bez pierādījumu pārbaudes un rakstveida procesā, apsūdzētā personību, viņa sociālos apstākļus un visu lietā konstatēto apstākļu kopumu. Līdz ar to piespiedu darba stundu skaits nosakāms Krimināllikuma 40. pantā paredzētajās robežās, tas ir, no 40-280 stundām. Piespiedu darbs izciešams no darba un mācībām brīvajā laikā. Apstākļus, kas liegtu apsūdzētajam izciest šādu sodu, tiesa nekonstatēja.

Galīgais sods apsūdzētajam /pers. A/ nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības (spriedumu kopības), jo spriedumā konstatēto nodarījumu /pers. A/ izdarīja pirms Rīgas Autotransporta prokuratūras prokurora 2020. gada 23. oktobra priekšraksta par sodu spēkā stāšanās. Tiesa, ņemot vērā apsūdzētā personību, atzīst, ka galīgais sods nosakāms, piespriestos pamatsodus daļēji saskaitot, bet papildsodu pieskaitot pilnīgi.

Soda izciešanā ieskaitāms /pers. A/ aizturēšanas laiks kriminālprocesā Nr. 11520073320 2020. gada 4. oktobris – 1 diena, kas atbilst 8 piespiedu darba stundām, un izciestā soda daļa – 1 piespiedu darba stunda, kā arī papildsoda -transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu no 2020. gada 3. novembra līdz šī sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Apsūdzētajam kriminālprocesā nav piemērots drošības līdzeklis. Tiesa atzīst, ka nav pamata tā piemērošanai.

Pamatojoties uz iepriekš teikto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 23., 127., 499., 512., 514., 520. 527., 528., 529.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 170. pantā, un sodīt viņu ar piespiedu darbu uz 100 (viens simts) stundām.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, sodu noteikt pēc noziedzīgu nodarījumu kopības (spriedumu kopības), daļēji saskaitot sodu, kas /pers. A/ noteikts ar Rīgas Autotransporta prokuratūras prokurora 2020. gada 23. oktobra priekšrakstu par sodu, un noteikt **/pers. A/** galīgo sodu – piespiedu darbu uz 220 (divi simti divdesmit) stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 (trīs) gadiem.

Soda - piespiedu darbs - izciešanā /pers. A/ ieskaitīt aizturēšanas laiku 2020. gada 4. oktobri – 1 (vienu) dienu (kriminālprocess Nr. 1 52[illegible]0073320), kas atbilst 8 (astoņām) piespiedu darba stundām, un izciestā soda daļu – 1 (vienu) piespiedu darba stundu, papildsoda - transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanā ieskaitīt izciesto papildsoda laiku no 2020. gada 3. novembra līdz šī sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Atlikušais un izciešamais piespiedu darba stundu skaits /pers. A/ ir 211 (divi simti vienpadsmit) piespiedu darba stundas.

/pers. A/ noteikt pienākumu pēc sprieduma spēkā stāšanās 10 (desmit) darba dienu laikā pieteikties piespiedu darba izpildei Valsts probācijas dienesta Rīgas Austrumu reģiona teritoriālās struktūrvienības 2. nodaļā.

Spriedumu var pārsūdzēt Latgales apgabaltiesai 10 dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā (2021. gada

12. janvāra), sūdzību vai protestu iesniedzot Daugavpils tiesā.

Tiesnesis Ģ. Aizsils